

Еден од најпознатите полски професори по право и политички науки д-р Марек Валденберг, автор на книга за растурањето на Југославија, предупредува на многу опасности кои го демнат Балканот и покрај декларативните заложби за стабилизирање, реформирање и доближување на нашиов регион до европските институции. Ако Европа не им се спротивстави на притисоците на САД, лесно може да се случи стариот континент да стане арапска зона на влијание. Европската

унија со својата актуелна моќ не е во состојба да се спротивстави на исламското влијание во речиси сите земји. Прва мета на новиот план за исламскиот поход е Србија заради Косово. Предупредувања за таква опасност има многу и од разни страни.

РАСКОЛ МЕЃУ ПРАВОСЛАВНИТЕ

Неодамна, на една конференција во Белград, полскиот професор изјавил дека Западна Европа е виновна за крва-

одамна кумувале Милан Кучан и Стипе Месиќ, кои ѝ помагаат на западната аген-тура сè со цел да создадат свои независни држави, Словенија и Хрватска. Својата среќа се градела врз тугата несреќа. Кучан и Месиќ добро ги познаваат состојбите со албанскиот сепаратизам, па оттука вешто ја користат ситуацијата и со своите нарачани активности доведуваат до тоа Србија денес да се најде во незавидна позиција. Покрај залагањата за независност на Косово, кои од ден на ден стануваат сè побројни, има и

ГОЛЕМА АЛБАНИЈА - БАЛКАНСКИ ВИЦЕШЕРИФ НА ЗАПАДОТ

Ако Косово стане независно, тоа ќе ги охрабри сецесионистите на многу критични точки - Чеченија, Баскија, Трансилванија, дури и Калифорнија. Тоа ќе предизвика домино ефект, за кој многу пати досега се зборувало и се пишувало. Предупредувањата се следни - ако до крајот на годината Косово стане независно, тогаш до 2010 година на територијата на Европа ќе се водат најмалку пет војни, инспирирани од такви мотиви.

Ако се оди по верска линија Црна Гора, Србија, Македонија и Грција треба да бидат сојузници по секое прашање, а политички најмногу по албанското. Но, што се случува? Западот го разбива нивното сојузничество во секоја смисла, не им дозволува консензус по ниту едно прашање. По референдумот, Подгорица станува соперник на Белград, Скопје и Атина уште долго ќе треба да "прчкаат" околу името.

■ Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

вото распаѓање на поранешната југословенска федерација. Тука акцент се става на Германија. Таа Југославија била разбиена за да се создадат републики, кои ќе бидат зависни во секоја смисла на зборот. Воедно, растурањето на Југославија било во функција на промоција на влијанието на Западот на тие простори и зацврстувањето на својата доминација во Централна и во Источна Европа. Цел на капиталистичкиот запад е целосна елиминација на федеративните заедници, па макар и од најмал вид на Балканот. Дека тоа е така се потврди и со најновиот случај на истапувањето на Црна Гора од заедницата со Србија. Распаѓањето на односите меѓу Белград и Подгорица е одамна посакувана цел за западните дипломати, како појдовна основа за освојување нови точки низ светот. Освојувањето на Ирак не беше можно без растурина Југославија. Следни мети се Иран, Северна Кореја... Преку Балканот, развиена Европа и САД треба да обезбедат пат до арапскиот свет на два начина. Првиот начин е преку постојната зелена трансферзала, која води од Истанбул, преку Софија, до Ниш, Приштина и Сараево до Цирих и Мадрид, а вториот е преку нова држава која ќе треба да се инсталира на Полуостровот - Косово. Распаѓањето на денешна Србија наскоро ќе биде во фокусот на интересирањето на западната дипломатска јавност. По Црна Гора ќе следува Косово, па автономија со референдум за отцепување на Војводина, Санџак како дистрикт... На една ваква ситуација

тези и мислителите кои поинаку мислат и предупредуваат на опасноста од суверена држава Косово. Од правен аспект заложбите на Албанците од Косово да се здобијат со државност се нелегални, бидејќи според меѓународниот кодекс правото на еден народ на осамостојување истовремено не значи и отцепување од матичната држава. Во ниту едно меѓународно право, ниту во Меѓународната конвенција за правата на народите и националните малцинства не постои општа одредба за право на сецесија. Според многумина, отцепувањето на Словенија и на Хрватска од југословенската федерација на ваков начин е нелегален чин. Непочитувањето на овие правила претставува и ризик за ескалација на меѓународниот тероризам. Ако Косово стане независно, тоа ќе ги охрабри сецесионистите на многу критични точки - Чеченија, Баскија, Трансилванија, дури и Калифорнија. Тоа ќе предизвика домино ефект, за кој досега многу пати се зборувало и се пишувало. Предупредувањата се следни - ако до крајот на годинава Косово стане независно, тогаш до 2010 година на територијата на Европа ќе се водат најмалку пет војни инспирирани од такви мотиви. Нелегалната сецесија истовремено го урива и принципот на непроменливост на границите. Црна Гора, Македонија и Грција веднаш би се нашле во многу тешка ситуација, која удира врз нивното физичко опстојување. Веќе се шпекулира со бунт на Албанците во Црна Гора доколку Владата на Ѓукановиќ не им даде рамноправен државотворен статус, бидејќи во поголем број тие гласаа за независност од Србите. Тоа, пак, ќе рече дека Албанците и се полојални граѓани на Црна Гора од Србите. Смешно, но на

Европа не е способна да им врати на екстремните сили. Тие длабоко се вкоренија во неа поради преголемата толеранција и прикриената поддршка, која на ваков или на онаков начин им ја дава. Распаѓањето на односите меѓу Белград и Подгорица одамна е посакувана цел за западните дипломати, како појдовна основа за освојување нови точки низ светот. Преку Балканот развиена Европа и САД треба да обезбедат пат до арапскиот свет на два начина: првиот преку постојната зелена трансферзала, која води од Истанбул, преку Софија, до Ниш, Приштина и Сараево до Цирих и Мадрид, а вториот преку нова држава која ќе треба да се инсталира на Полуостровот - Косово. Нова балканска војна секако ќе има - и доколку Косово остане во Србија, па незадоволните Албанци посегнат по оружјето, и кога Косово ќе стане држава, бидејќи наскоро ќе има обид за создавање унија со Албанија во која би влегле делови од Македонија и од Црна Гора, па и од Јужна Грција. Тешко дека овие земји туку-така ќе ги отстапат своите територии.

ДЕНЕШНИОВ БАЛКАН ГО УРИВА МЕЃУНАРОДНИОТ КОДЕКС ЗА ПРАВОТО НА ЕДЕН НАРОД!

хартија ситуацијата е таква. Вашингтон и Брисел се залагаат за создавање големоалбанска држава на овие простори и според повеќемина политички теоретичари тоа се покажало со многуте вештачки проекти, кои изминативе години овде ги произведе Западот. Фингираната хуманитарна катастрофа на Косово, која беше претходница на НАТО кампањата врз СРЈ, охридскиот Рамковен договор во Македонија, проектот за рамноправност во Прешевската долина и независноста на Црна Гора речиси идеално се вклопуваат во мозаикот креиран од големите сили. Како што вели полскиот професор Валденберг, за десеттина години "голема Албанија" треба да стане вицешериф на Балканот, односно политичка и логистичка база за освојување на Средниот Исток. Како поинаку да се протолкуваат наводните гафови на албанскиот шеф на дипломатијата, Бесник Мустафај, за променливост на албанските граници. Тоа беше нарачано, тоа беше балонот кој мораше сега да се пушти. Набрзо ќе треба да има нова појака закана од Тирана или од Приштина. Скопје, Белград, Подгорица и Атина ќе бидат немоќни во нивниот контраудар. Па, да погледнеме подлабоко. Ако се оди по верска линија Црна Гора, Србија, Македонија и Грција треба да бидат сојузници по секое прашање, а политички најмногу по албанското. Но, што се случува? Западот го разбива нивното сојузништво во секоја смисла, не им дозволува консензус по ниту едно прашање. По рефе-

рендумот Подгорица станува соперник на Белград, Скопје и Атина уште долго ќе треба да "прчкаат" околу името. Признавањето од САД на нашето уставно име е со цел Грците да не блокираат на уште поарогантен начин. Тука се надоврзува и вештачки исконструираниот случај на борба меѓу МПЦ и СПЦ и појавувањето на Вранишковски, кој треба да ги оддалечи врските меѓу Скопје и Белград. Сè ова го јакне албанскиот фактор на Балканот, кој неминовно ќе се доведе во ситуација да биде балкански џандар. Сè што денес се прави на Косово, во Македонија, Албанија и Црна Гора, е отворена најава за создавање големоалбанска држава. Европските реалности проценуваат дека новата балканска војна секако ќе ја има - и доколку Косово остане во Србија, па Албанците ќе бидат незадоволни и ќе посегнат по оружјето, и кога Косово ќе стане држава, бидејќи наскоро ќе има обид за создавање унија со Албанија во која би влегле делови од Македонија и од Црна Гора, па и од Јужна Грција. Тешко дека овие земји туку-така ќе ги отстапат своите територии. Сите ќе применат сила за да си ја зачуваат територијалната целина што е природно. Она што најмногу загрижува е тоа што Америка и Европа поддржуваат опции за независно Косово, но сè уште немаат одговор на прашањето: Што по независноста и како да се спречи создавањето на голема Албанија? Многу европски политички елити проценуваат дека Европа не е подгот-

вена да создаде нова муслиманска држава на своја територија. Франција се плаши од тезата дека независно Косово ќе ја забрза процедурата за влез на Турција во ЕУ. За тоа против е Австрија, но зачудува зошто таа го поддржува Косово држава. Влезот на Турција во ЕУ ќе доведе до јакнење на исламот на континентот, муслиманскиот фундаментализам, но и отворени конфликти меѓу муслиманите и христијаните. Имено, Турција би била најбројната по луѓе земја во Европа и оттука опасноста доаѓа од квантитетот.

БРИСЕЛ СЕ ПЛАШИ ОД ЕВРОПСКИОТ ЈУГОИСТОК

Денешната обединета Европа, колку и да сака некој да ја прикажува како творба на Шуман, таа не е функционална, практична и не го отсликува вистинскиот европски дух. Песимистите ќе речат дека таа претставува обична политичка илузија. Европа не е способна да им врати на екстремните сили. Тие длабоко се вкоренија во неа поради преголемата толеранција и прикриената поддршка, која на ваков или на онаков начин им ја дава. Европа не е способна ниту да ѝ се спротивстави на доминацијата на САД, бидејќи тие на софистициран начин донесоа арапски екстремисти на стариот континент. Источна Европа најмногу е подложна на такви проекти, пред сè, новите и потенцијалните членки на НАТО пактот, меѓу нив и Македонија. Дали Америка се плаши од вистински обединета и развиена Европа? Веројатно да, затоа што таа тогаш ќе биде сериозен фактор и креатор на светската политика. Обидот да се протурка Турција во ЕУ и да се создаде независно Косово е голем обид за растурање на единството во ЕУ. Никој друг не може да ја дестабилизира Европа освен исламските фундаменталисти и екстремисти. На ниту едно место на континентот не може да се создаде потенцијално жариште како на Балканот. Кој ги режира овие драми? Зошто силна Европа некому му пречи? Зошто Европа не може да собере сили да им се спротивстави на тие опасни девијации? Овие прашања мора сериозно да се разгледаат. Можеби оправдливи се стравувањата на дел од земјите-членки на ЕУ од новото проширување кон Исток. Денешниот европски исток и југ е опасен за европскиот запад и север. Не треба да се лутиме на таквата претпазливост на Брисел. Тој не сака да си стави трн во ногата. Тој трн е денешниот Балкан. Тој сè уште може да гнои. Европа не е подготвена на тоа. Сè додека балкански покровители ќе бидат сомнителни типови и администрации кои повеќе размислуваат за своите отколку за нашите интереси.